

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਲੇ

ਨੇਨੀ ਦੁਆਰਾ

ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮਿੱਠੇ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਕੇਲੇ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਉਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਵਪਾਰੀ ਜੋ ਦੂਰ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਲੇ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ! “ਨਹੀਂ ਧੰਨਵਾਦ,” ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਕੇਲੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਲੇ ਖਾ ਲਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ!” ਵਿਚਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ! ਉਹ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਉਗਾਏ ਕੇਲਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਦਾ?

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ ਦੇ ਦੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੇਲੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਘਰ ਪਰਤਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੇਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ। ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ। ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ। ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੂਰ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਲੇ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਨੂੰ! ਹਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਕੇਲੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ?

ਇੱਕ ਦਿਨ ਗੁਆਂਢੀ ਸ਼ਿਵਨਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਵਾਈ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 108 ਪੱਕੇ ਕੇਲੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼ਿਵਨਾ ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕੋਲ ਗਿਆ। “ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਲੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ 108 ਪੱਕੇ ਕੇਲੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਅਕੜਾਈ। “ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਹੁਣੇ ਕੱਟੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਂਗਾ।” ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਦੇਖਣ ਆਇਆ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ।

ਹੁਣ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਲੇ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਥੈਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਥੈਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ 27 ਪੈਕੇਟ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਗਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਹਰ ਪੈਕੇਟ ਨੂੰ ਕੇਲੇ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹਰ ਪੈਕੇਟ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ – “ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਮਿੱਠੇ ਕੇਲੇ, ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਫਾਰਮਜ਼।” ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਕਟ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। “ਹਰ ਪੈਕਟ ਵਿੱਚ 4 ਕੇਲੇ ਹਨ। ਕੁੱਲ 27 ਪੈਕੇਟ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ 108 ਪੱਕੇ ਕੇਲੇ!” ਪੁਜਾਰੀ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਗੋਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਆਪਣੇ ਉਗਾਏ ਹੋਏ ਕੇਲਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ!

THE END

Click below to follow us:

